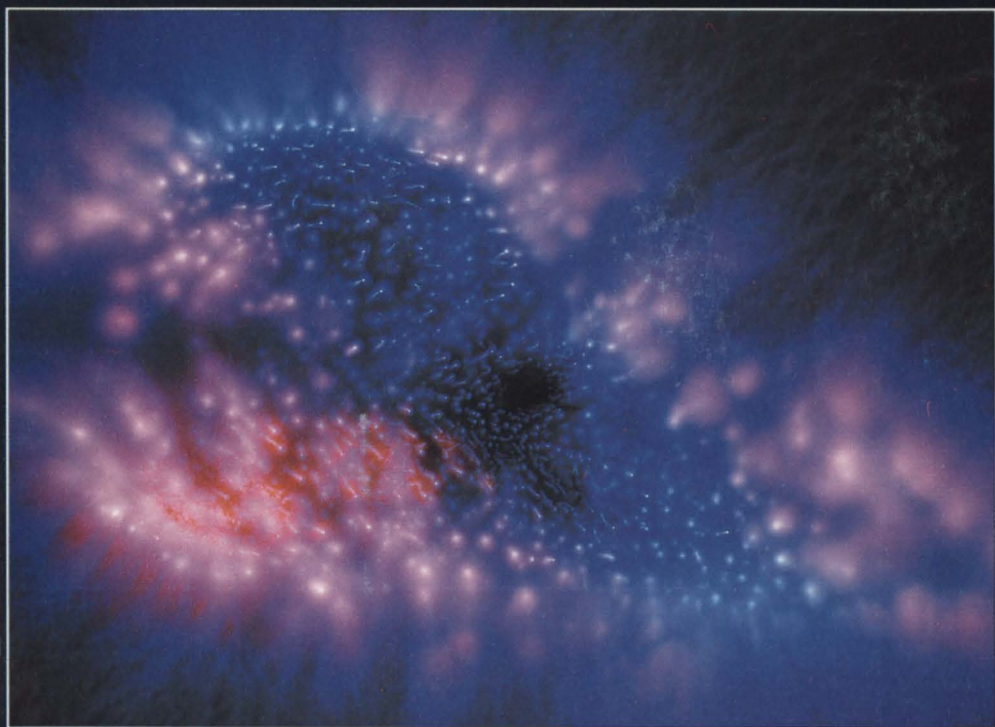

UFO INFORMATION

9-89
UFO-Information:
Box 9109, 580 09 Linköping

UFO-INFORMATION

Prenumerationsåret på UFO-Information är 1 jan.- 31 dec.

Redaktör och ansvarig utgivare: Kjell Thörnlund. ☎ 013-171790

Övriga medarbetare: Håkan Gustavsson, Gassan Darwiche, Matti Knutti

I redaktionen: Sören Andersson, Tommy Gustavsson, Kjell Thörnlund

Möteslokal: Danmarksgratan 4 B kv. ☎ 013-126901

Postadress till UFO-Information: Box 9109, 580 09 Linköping

Prenumeration och medlemskap: Postgiro 429 78 45-2

UFO-Information kostar 100:- helår

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt. För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskin. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida! För artiklarna svarar författarna.

Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information. UFO-Information ser gärna att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär - det kan vara något NI läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att te ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Vi vill ha hjälp av kunniga och duktiga **TECKNARE** och **ÖVERSÄTTARE** för översättning av engelska, franska och spanska texter. Vi vill också gärna knyta kontakter med UFO- intresserade som kan hjälpa till att på sina hemorter följa upp och bearbeta aktuella UFO-fall. För närmare upplysning ring (kvällstid) 013-171790, 013-126901 eller skriv till: UFO-Information Box 9109, 580 09

Linköping UFO-Information utkommer **regelbundet** med 4 nr/år. Tidskriften är ideellt styrd, dvs allt arbete med tidskriften är oavlönat.

Jubileumsnummer

Det finns fortfarande kvar exemplar av UFO-Information 10 år. Ni som inte har den måste se till att få den. I den finns de mest intressanta Svenska fallen fram till 1979. Beställ genom att märka inbetalningskortet med "JUBILEUMSNUMMER 10 år" Priset är fortfarande 35 kr. Otroligt billigt. Eller hur! Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information

UFO en handledning

Samma sak gäller vårt handlingsprogram som ger en perfekt blick in i målsättningar, intervjumetodik, fältarbete etc. Ett ytterst bra faktahäfte. Priset är oförskämt billigt. Endast 30 kr. Märk talongen "HANDLINGSPROGRAM". Postgiro 429 78 45-2 UFO-Information.

ISSN 0346-3540

Hej igen! Vi på redaktionen måste tacka alla som svarat på vår lilla enkät. Det har varit roligt och spännande att få ta del av era åsikter och er kritik. Detta lilla frågeformulär har nu blivit till stor hjälp för oss. I fortsättningen skall vi försöka att uppfylla de önskemål ni har. Det förvånade oss att så många svarade. Vi blev lika förvånade över att så många tyckte tidskriften var bra som den var. Nu låter det som om vi bara fick bra kritik, men så är inte fallet, tack och lov. De tips om ändringar som kom överst på listan var en "insändarsida" där ni prenumeranter och andra skulle kunna lösgöra era innersta tankar om UFO. Ok. Sagt och gjort. I detta nummer finns en "insändarsida" så låt nu se att ni skriver till oss också. Grabba pennan redan ikväll och skriv ned din åsikt, dina tankar eller ge svar på någon annans. Denna insändarsida kräver ett visst intresse från er prenumeranter. Risken finns att den blir borttagen om ni inte skriver till oss.

Som nummer två på önskelistan kom "mer färgbilder och foton på UFO." Detta kan vi inte uppfylla just nu. Färgbilder "kostar" enormt mycket. Vår ekonomi tillåter inte färgbilder inne i tidningen. Detta är ett faktum. Men här kan även ni prenumeranter ge oss en hjälpsam hand. Visa tidskriften för någon god vän eller arbetskamrat och tipsa om ett provex. Kanske kan vi i framtiden få en högre kvalitet på tidskriften om ni hjälper oss.

Foton på UFO växer inte på träd. De få foton vi får till redaktionen är ofta av dålig kvalitet och svårt att få undersökta av experter. Vi reserverar oss för foton därför att det är så enkelt att tillverka en falsk bild av ett UFO.

På tal om foto så har många frågat över det foto som finns på vårt omslag. Denna färgbild är ett kirilianfoto av ett löv. Ett slags elektriskt framställt foto.

Många hade synpunkter på att vi inte bytt omslag på ett tag. Anledningen är ekonomin. Vi är tvugna att fortsätta med samma pärm ett tag till.

Men nu kommer vi säkerligen att bli ett snäpp bättre tack vare er hjälp med enkäten.

Till sist: Hör gärna av er om ni har mer kritik eller idéer och glöm ej att skriva till vår nya insändarsida som har fått namnet "Tyckt och tryckt"

Trevlig sommar önskar redaktionen.

Spansk yngling påstår sig ha kidnappats av främmande varelser.

av J. Plana Crivillén (C.E.I., Barcelona)

Enligt en rapport publicerad i tidskriften **DIEZ MINUTOS** av den 17 november 1987 uppgår en ung elektriker vid namn Fernando (efternamnet anonymitetsskyddat) att han nyligen haft ett anmärkningsvärt möte.

Det hade redan förekommit ett stort antal rapporter från ögonvittnen som uppgav sig ha sett okända och oidentifierade flygande föremål över och runt den spanska storstaden La Coruña i provinsen Galicia (nordvästra Spanien).

Fernando - som nu har lämnat sin redogörelse till pressen, påstår att han för ett år sedan (hösten 1986) kidnappades och hölls fången i flera timmar av varelser från en märklig farkost som verkligen "inte verkade vara jordisk".

Den aktuella fredagen, på hösten 1986, hade han just lämnat sin arbetsplats och gått för att hämta sin motorcykel som genomgått en översyn. "Jag ville testa den, ty jag deltar regelbundet i motocross-tävlingar, så jag åkte ut till ett närbeläget stenbrott i Culleredo-distriktet. Det var ett ställe som jag redan väl kände till, fullt med stenar och branta backar - idealiskt för motocrossövningar".

Fernando minns att han varit i stenbrottet i ca en timme. "Klockan måste ha varit omkring 19.00. Jag satte mig ned en stund på en stor sten, för att ta ett bloss. Då såg jag ovanför den andra änden av stenbrottet, högt upp på himlen, bland molnen, ett stort ljus. Långsamt

närmade sig detta ljus. Plötsligt kom sju orangefärgade trianglar ut ur det och flög i pyramidformation, tre i en främre rad och fyra bakom. En av trianglarna bröt formationen och kom rakt emot mig".

Fernando fortsatte sin berättelse, helt naturligt utan att ändra röstläger eller uppträdande:

"Jag tvivlade ej på detta... Jag reste mig upp och vände mig mot min motorcykel. Men den ville inte starta. Jag försökte igen och igen, med samma resultat. Jag tyckte det var underligt att en motorcykel som just reparerats inte ville starta. Under tiden närmade sig den där tingesten. Jag stod bara där, lugnt och stilla. Det fanns inget jag kunde göra. Jag kunde inte få hjälp någonstans ifrån och jag kunde inte fly.

När tingesten kom närmare kunde jag urskilja fler detaljer. Det var en liksidig triangel, med varje sida ca 12 m lång. Dess orangefärg var oerhört ljus. Dess hörn var "trubbiga" och i ett av dem fanns en glaspanel, tydligen fönstret till dess kabin."

Vi frågade honom: "Vad tänkte du i just den stunden?"

Han svarade: "Jja, jag tror inte jag hade några tankar. Jag stod bara där och tittade på vad som hände, fullständigt häpen. Farkosten landade inte, utan förhöll sig svävande där på en höjd av ca två meter. Från buken kom sedan en stråle av ljus, och två varelser kom ned ur den längs denna stråle. Jag kunde inte

låta bli att skratta åt det och sade mig själv: "Detta är ej möjligt. Det är en dröm!"

Sedan tog en av varelserna tag i mig och de tog med mig in i sin farkost."

Vi frågade: "Hur såg de ut - dessa varelser?"

Han sade: "De var ca 1,20 eller 1,30 m långa, **grönhyade** och hade mycket stora huvuden och mycket ljusa ögon."

"Talade du med dem?"

"Nej, men jag minns att jag förstod dem. Det var precis som om de läste mina tankar och jag läste deras. Jag kom ombord på farkosten och de sträckte ut mig på en plattform. Jag tittade upp mot en mycket stark vit lampa och somnade, sedan minns jag inget mer. När jag vaknade upp igen, låg jag bredvid min motorcykel. Jag tittade upp mot himlen och letade efter farkosten, men den fanns inte kvar. Jag satte mig på min maskin, den startade direkt och jag åkte hem."

"Vid vilket klockslag kom du hem?"

"Ganska sent. Omkring kl 23.00, jag minns allt mycket väl ty min familj var orolig för mig. De hade redan ätit kvällsmat."

"Är du intresserad av saker som har med UFOs att göra?"

"Ja ... tja, hur som helst var jag intresserad av dem. När jag var yngre läste jag en hel del om UFOs, och en kväll såg jag till och med ett över stranden, åtminstone uppfattade jag det som ett sådant..."

"Har den förmodade, nyligen inträffade närkontakten påverkat dig fysiskt på något vis?"

"Inga mentala effekter. Men en fysisk effekt - ja. En tid efteråt

hade jag ett märke, som ett sticksår - på min högra arm. Jag är helt övertygad om att de sövde ned mig i den där farkosten och utförde något slags analys. Jag var deras försökskanin."

GROVSKISS PÅ EN AV VARELSERNA

INTERVJU MED UFO-FORSKAREN MANUEL CARBALLAL I LA CORUNA

Fernando anförtrrodde hela sin berättelse till Manuel Carballal, vilken gav oss följande redogörelse för sin egen uppfattning av fallet:-

"Den beskrivning som lämnats av Fernando är en mycket typisk sådan, men den innehåller ett antal 'variationer' som får den att verka **absolut autentisk**. Om han till exempel hade velat ljuga för oss, så hade han med all sannolikhet talat om ett

'flygande tefat' och inte en **trian-gelformad** farkost innehållande varelser".

Vi frågade UFO-forskaren Manuel Carballal om någon annan sett dessa triangel-farkoster?

"Ja", svarade han. "De ses ofta över La Coruna, och alla ögonvittnen är överens i fråga om **färgen** på farkosterna samt typen av kabinfönster i ett av hörnen."

Denne forskare anser att den större farkosten fraktar de mindre och skickar ut dem över olika delar av landet. Och han tror att de kan ha sin bas ute under havet, ty de kommer därifrån och återvänder dit.

Vi frågade forskaren vad han trodde om de varelser Fernando sade sig blivit kidnappad av.

Manuel Carballal svarade: "Hans beskrivning stämmer bra överens med den om lämnats av andra människor som uppger sig blivit kidnappade av UFOs. Den 'gröna färgen' kan möjligen bero på färgen hos den uniform de bär. Deras 'stora huvuden' kan handla om något slag av 'kommunikationshjälm' i stil med den som används av våra piloter. Ett annat vittne - som också uppger att han råkat ut för en kidnappning i provinsen Galicia, har lämnat en identisk beskrivning på 'ljusstrålen' som fungerade som en hiss."

Vi frågade Manuel Carballal varför varelsena kanske hade tagit ombord Fernando?

Han svarade: "Det är logiskt att tänka sig att de, i syfte att lära sig hur vi är uppbyggda, och detta är något som förekommer i alla dessa fall, söver ned offren innan de undersöker dem. Och detta förklarar varför dessa upptäcker märken på

kroppen när de sedan vaknat upp. Varelserna tar blod- och spermaprover från dem, samt även hud- och hårprover etc."

Manuel Carballal har talat med ett flertal personer som påstår att de haft kontakt med varelserna från UFOna. Han förklarar: "Jag kallar dem ej 'utomjordiska', ty om vi vill undersöka **detta** måste vi vara objektiva och vi känner ej till deras ursprungsart. De människor som kidnappas måste vara ganska tuffa mentalt, ty faktum att ha blivit kidnappad förutsätter traumatiska effekter."

Under tiden fortsätter Fernando att leva ett normalt liv. Och han säger: "Jag har beskrivit vad som hände mig så att mitt fall kan tjäna som ett exempel, och så att ingen ska anse mig vara obalanserad. Vad som hänt mig är absolut lika sant som att jag lever och finns till."

**KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOL.33, NO.3
(SEPTEMBER QUARTER, 1988)**

Stöd diabetesforskningen

Stöd diabetesforskningen
genom ett bidrag till
Stiftelsen Svenska
Diabetesförbundets
Forskningsfond.

**SVENSKA DIABETES
FÖRBUNDET**

Box 5023, 125 05 ÄLVSTJÖ
Tel 08-81 04 90, Pg 90 09 01-0

De lysande egenskaperna hos UFOs

av V.J.Ballester Olmos & J.A.Fernández Peris

INLEDNING

Under de senaste sex åren har bägge författarna ägnat sig åt ett undersökningsprojekt inriktat på rapporter om UFO-landningar från den Iberiska halvön. Med stöd från den amerikanska **FUND FOR UFO RESEARCH**, föresatte vi oss (1) att genomföra en kritisk utvärdering av de sexhundra kända fallen av detta slag på halvön, genom en samordning av redan utförda undersökningar eller genom återundersökningar begärda av fler än hundra av våra medarbetare i Spanien och Portugal; (2), att sammanställa standardresuméer av alla dessa fall för vilka ingen konventionell förklaring kunnat ges, däribland innefattande alla fysiska eller sociologiska skildringsdata som går att analysera; och (3) att också sammanställa en kompletterande katalog innehållande alla de iakttagelser som befanns vara "negativa" eller som fått en tillfredsställande förklaring.

Det yttersta syftet med detta arbetsprogram är upprättandet av en exempellös databank som skall tjäna som en grund på vilken olika analyser kan göras av den mest avgörande fallkategorin, nämligen den som omhandlar **NÄRKONTAKTER MED UFOS**.

Vi utarbetade en lista över 230 "abnorma upplevelser". Och vid närgranskning av dessa har vi fastslagit att **DE MEST GRUNDLÄGGANDE DETALJEN** som bestämmer UFO-fenomenets märklighet visar sig vara dess **SJÄLVLYSANDE EGENSKAPER**. Låt oss ta en titt på dem igen.

Rapporterna om UFO-iakttagelser visar att UFOna, över allt annat, är mycket kraftiga utsändare av ljus och uppträder i synlig rymd som intensiva energikällor. Av alla deras många och ovanliga detaljer är den som borde förvåna ett vetenskapligt sinne mest - och den mest stimulerande - den som gäller dess **UTSÄNDNING AV LJUS**.

Emellanåt varierar ljusstyrkan i intensitet och utsänder ibland korta men kraftiga **BLIXTAR**, som vi kallar dem, av sällsynt styrka. Som logiskt är ligger denna ljusstyrkefaktor som grund för den knappa kvaliteten och kvantiteten i observerade detaljer i flera av fallen. Detta gäller även de fysiologiska följdverkningarna som ofta drabbar ögonvittnena, ty faktum är att det oerhört bländande skenet utövar en verkligt kraftig effekt på det mänskliga synsystemet, vilket resulterar i en rent ut temporär "blackout" eller starkt nedsatt synförmåga.

Personer som haft olika UFO-upplevelser understryker ofta att hela området runt dem lystes upp med en intensitet som motsvarade dagsljus. Styrkan hos ljusutsändningen är förbluffande och lyser upp områden som är flera hundra meter i diameter. I ett fall, som vi skall beskriva nedan, visar våra beräkningar att styrkan hos det ljus som sändes ut av UFOt låg i ordningen 500.000 lumen, vilket skulle motsvara mer än åttio gatlampor.

BADAD I LJUS MITT I NATTEN

Det var år 1969, i månaden maj el-

UTSÄNDNING AV LJUS

ler däromkring. Plats: Sumacárcel (Provinsen Valencia, sydöstra Spanien). Tidpunkt: Kl 02.00. Ramón García Pons, 39 år gammal, innehavare av en bar, satt på stranden till floden Júcar och metade, på en plats bakom kyrkan och alldeles invid bron på vägen som leder till Antella, då han plötsligt blev bländad av ett oerhört starkt ljussken. När hans syn efter hand vant sig vid skenet, kunde han konstatera att detta utsändes från ett föremål som befann sig ca 20 m framför honom. Han kunde endast se den nedre delen av det, vilken var cirkelrund och vågrät och utsände detta intensiva, gulvita sken i en radie på ca 200 m eller så runtomkring, så att det var "ljusare än på dagen".

Föremålet befann sig på en höjd av ca 11 m ovanför ett sockerrörsfält och delvis också över floden samt en intilliggande plantage med apelsinträd. Skräckslagen lade vittnet benen på ryggen och rusade uppför de närbelägna trapporna som leder in till staden. När han kommit upp på bron stannade han upp för att hämta andan. Han stod där en stund och betraktade häpet det okända föremålet. från detta förmånliga läge (bron befinner sig ca 6 m ovanför flodens yta) kunde han lätt urskilja föremålets form - runt, inte riktigt halvklotformat, på en platt botten.

Föremålets diameter uppskattade han till ungefär 15 m och det befann sig på en höjd av ca 4 m högre än bron. Efter ca två minuter sköt UFOt iväg i en lutning på ca 10 grader mot horisonten, vid hög hastighet i syd-sydvästlig riktning, passerade mellan två berg ca 1.000 m från honom och försvann på två eller tre

sekunder bakom dessa. Det hade ej avgivit något ljud.

Från det ögonblick vittnet först bländades av skenet och till hans panikartade flykt, menade han att ca 30 sekunder förflutit. Sedan måste det ha tagit honom ytterligare 20 sekunder att spinga uppför trappan och upp på bron. Hela observations-tiden kan alltså ha varit omkring 3 minuter. Det var en mörk natt, utan måne och himlen var molnfri. UFO-fenomenet verkar emellertid nå höjdpunkten av sin fysiska abnormitet - och detta fyller oss verkligen med häpnad - när vi kommer till de redogörelser som beskriver de märkliga sätt på vilka ljuset **uppför sig**: precisa, avskurna strålar och ljusexplosioner, precis som tagna ur Science-Fiction-historier, **ljusstrålar som är böjda**, etc., etc. Låt oss betrakta ett fall som omhandlar denna sistnämnda effekt.

PÅ EN MILITÄRBAS

Datum var den 28 juli 1975. Tidpunkt: Kl. 06.00. Plats: Sierra Aitana (Provinsen Alicante, sydöstra Spanien). Tre medlemmar av Spaniens väpnade styrkor: F.M.S., 36 år och radarsignalist; M.A.M., underofficer och en sergeant befann sig på terrassstaket till radarinstallationerna på Sierra Aitanas flygfält då de observerade ett föremål som befann sig ca 150 m bort åt sydost, där det rörde sig längs dalens botten ca 15 eller 20 m ovanför markytan. Det rörde sig i nordostlig riktning med mycket låg fart, rörde sig tvärs över den inhägnade militärzonen mot framsidan på den byggnad på vilken vittnena stod. Underofficeren och sergeanten blev skrämda och sprang

ned in i byggnaden, medan den tredje mannen, F.M.S. gick över terrassen mot UFOt.

Föremålet var ovalt till formen, "som en rugbyboll", med tre ljus, rött, vitt och gult, placerade i I-form på toppen. Ljusen blinkade, men ej intermittent - och utsände ett övervägande gult sken. På den övre delen av föremålet fanns "ett slags munstycke" ca 3 m i diameter och detta lutade något nedåt mot marken. Detta "munstycke" utsände ett intensivt vitt ljus som trots att det inte upplyste omgivningarna bländade vittnet. UFOt var mörkgrått till färgen och hade ett metalliskt utseende; dess kanter var mycket konturskarpa; och dess yta helt täckt med "nitar". Det utsände ett **surrande** som påminde om ljudet från en elektrisk motor och det var något större än ett flygplan av typen **SABRE F-86** (längd: 11,4 m).

Föremålets flygbana var rak och horisontell. Det passerade över flera depåbyggnader och sedan, när det passerade framför den plats där vittnet befann sig, stannade det upp på en höjd av ca tre meter från marken och ca fem meter bort. (Dessa militärinstallationer ligger på toppen av ett berg.)

Medan det stod stilla i detta läge öppnades ett slags "**skjutdörr**" i fören på UFOt, och ur öppningen kom en blix **"som en kometsvans"**, som sköt ut i en kurva och träffade vittnet mitt i ögonen. Detta fick honom snabbt att kvickna till och han såg nu att han befann sig ända ute på kanten till taket och skulle ha ramlat ned om han tagit ytterligare ett steg. I detta ögonblick ändrade föremålet abrupt kurs och flög

iväg med hög hastighet på stadig höjd mot ost och försvann ur sikte på tre eller fyra sekunder. Iakttagelsen hade varat i ca 10-15 sekunder.

Någon effekt noterades ej på funktionen hos radarutrustningen eller på den elektriska kraftenhet som försörjer den. Ett försök gjordes att uppfånga UFOt på radarn, men utan framgång.

ETT BEHOV AV VETENSKAPLIGA STUDIER

Analysen av det ljus som utsändes av dessa kroppar skulle vara av absolut transcendent betydelse i lösningen av UFO-gåtan. En mängd information om UFOnas natur skulle kunna säkerställas genom en spektrografisk analys av det ljus som utsändes av dem.

Det finns en hel massa data på vilken innovativa analystyper skulle kunna tillämpas, och vilka förmodligen kan låta oss ta ett stort kliv framåt i vår nuvarande kunskap om detta mysterium. En kombination av högteknologi, rigorös metodologi och utbildad personal är ett absolut nödvändigt krav - dvs vetenskaplig laboratorieundersökning - om vi strävar efter att höja UFO-problemet från en allmänt sensationalistisk och ofta bedräglig situation till en som är värdig och akademisk. Vi tar oss friheten att förutsäga att investeringen av fonder och begåvning i studiet av UFO-fall-historier kommer att leda till betydande framsteg inom vetenskapen.

I vår bok **ENCICLOPEDIA DE LOS ENCUENTROS CERCANOS CON OVNIS**, har vi tagit med omfattande material med vilket **vi** som **helst** kan analysera allt vi idag vet om UFO-fenomenet.

Det kommer inte längre vara möjligt för samhället att komma med ursäkter för att man lämnar över UFO-fenomenet åt charlataner och esoteriker på grund av en påstådd avsaknad av trovärdig information: detta är den ut-

maning vi kastar fram inför det vetenskapliga, akademiska och intellektuella samfundet i vårt land.

**KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOL. 33, NO. 4
(DECEMBER QUARTER, 1988)**

Översättning: T. Sören Andersson

Nio flygande "sjur"

DATUM: 14 FEBRUARI 1989

TYP: DAGSLJUSOBSERVATION OCH NATTLIGA LJUS

TIDPUNKTER: KL 11.10 & 22.15

ANTAL VITTNEN: 4 +

OBS.PLATS: PALMA DE MALLORCA

Familjen Roger Johansson, med maka Britta och barnen Walther, 13 år och Dana, 12 år, var på februari-lovet "nere" på Mallorca och kopplade av. Det var som vanligt varmt, med en lätt molnsky.

Familjen var nere på playan och badade, som så många andra svenskar.

Roger, en "gammal" kamrat till mig, som sedan en längre tid tillbaka varit skeptisk till UFO-problemet, fick en smärre chock. Så här berättade han om den första "kontakten":

-Jag låg och solade, så gott detta nu gick. Det var ju inte helt molnfritt. Någon, jag vet inte vem, ropade till:

-Se upp i molnen! Rakt upp. Vad är det där för några plan?

-Jag öppnade ögonen och skylde dessa mot solen, som tittat fram, med min vänstra arm. Därmed noterade jag tiden över mitt armbandsur:

TIO MINUTER ÖVER ELVA.

Sedan såg vi alla något som tog loven ur oss. Hade jag stått upp,

hade jag väl fallit omkull. En hel division av flygande, mörka "sjur" skar fram genom molnen. Nio "flygande sjur"! Det var ju inte riktigt klokt!

Herre Gud, så häpen jag blev. Vilken chock! Och det var jag inte ensam om. Dana kom springande fram till mig och kramade hårt min axel.

-De där, de där flygplanen, är de verkligen verkliga?

Dana var lika skrämmd som jag och kanske mer. Hennes grepp om min axel gjorde verkligen ont!

-Det hoppas jag inte, kom det ur min strupe.

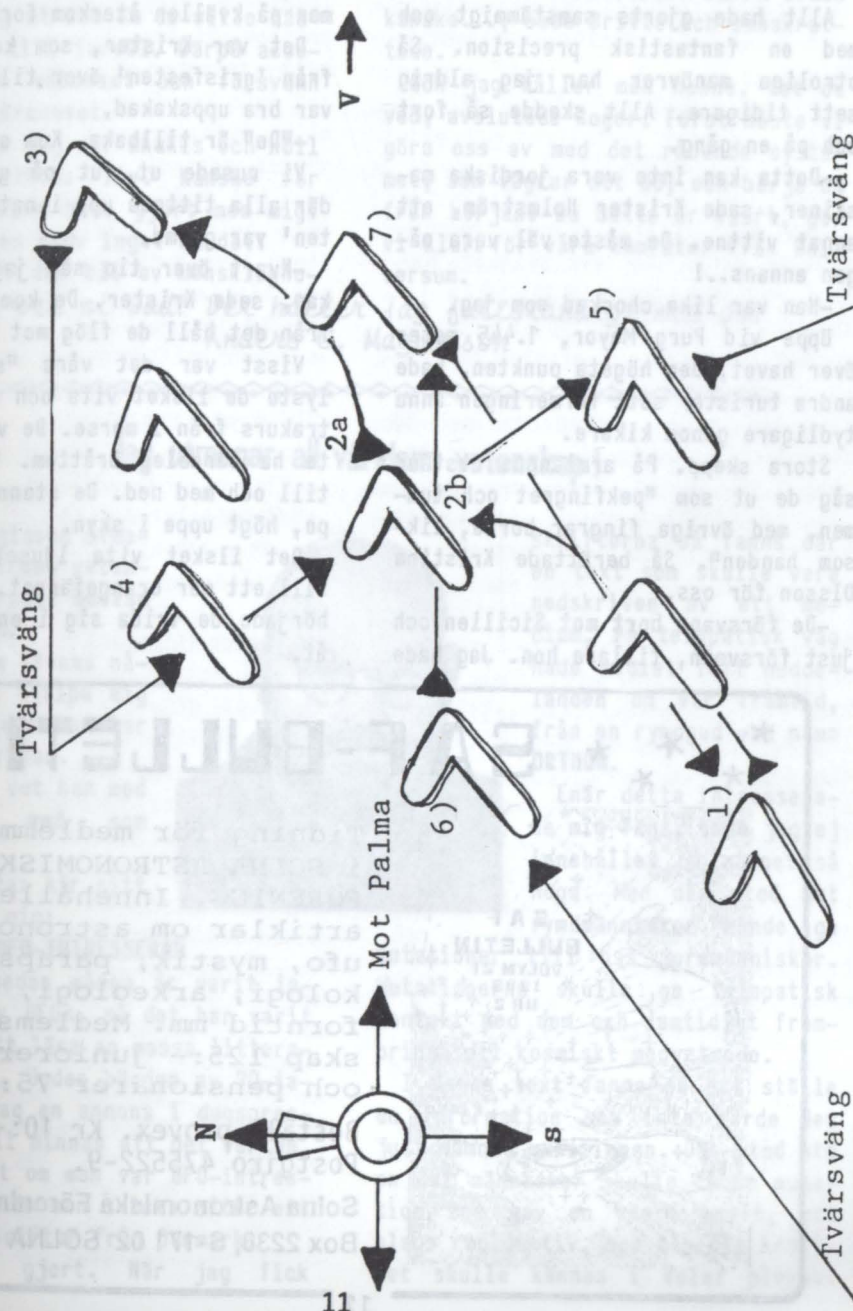
-Det är inga kända plan, sade ett annat vittne. Om de ens är "NATO"-farkoster!

Jag är alltså uppskakad av minnet. Och mer skulle det bli. Plötsligt började de konstflyga, åtminstone bytte de platser. Låt oss säga att "planet" längst ned till vänster är nr.1 (se skiss), och att detta gör en överflygning av planet snett framför, samtidigt som det mittersta, nr.2a, frigöres från sin position och flyger över nr.7. Då har nr.1 tagit 2a:s position. 2a tar 3:ans position samtidigt som 4:an startar.

Nr.3 har lämnat sin främsta posi-

tion (till höger enl. skissen), girar tvärt akterut, tvärsvinger och intar 4:ans position (som nu innehar 2b:s plats). 2b har bytt med 5, som i sin tur svängt ut, vänt som de an-

dra, likt en bumerang. 5:an, längst ned till vänster, girar lika tvärt, men svänger långt akteröver. Sedan en tvär gir ett bra stycke om formeringens akter, upp mot nr.6 som har

lämnat sin plats (mitten, längst bak), flyger över 2:an upp mot nr.7. 5:an har tagit 6:ans plats, varvid nr.7 flög snett akterut till 1:ans ursprungliga läge.

Allt hade gjorts samstämmigt och med en fantastisk precision. Så otroliga manövrer har jag aldrig sett tidigare. Allt skedde så fort och på en gång.

-Detta kan inte vara jordiska maskiner, sade Krister Holmström, ett annat vittne. De måste väl vara någon annans...!

-Han var lika chockad som jag.

Uppe vid Purg Mayor, 1.445 meter över havet, den högsta punkten, hade andra turister sett formeringen ännu tydligare genom kikare.

Stora skepp. På armlängds avstånd såg de ut som "pekfingret och tummen, med övriga fingrar borta, liksom handen". Så berättade Kristina Olsson för oss.

-De försvann bort mot Sicilien och just försvann, tillade hon. Jag hade

alltjämt film i kameran, men förmådde inte använda den.

Inga avgaser och inget annat ljud än ett vinande. Vi trodde att det skulle lugna ned sig efter detta, men på kvällen återkom formeringen.

Det var Krister, som kom rusande från 'grisfesten' över till oss. Han var bra uppskakad.

-"De" är tillbaka. Kom och se!

Vi rusade ut, ut på gräsmattan, där alla tittade upp i natten. 'Festen' var glömd.

-Kvart över tio såg jag på klockan, sade Krister. De kom från öst, från det håll de flög mot i morse!

Visst var det våra "sjuor". Nu lyste de ilsket vita och nu på kontrakurs från i morse. De verkade inte ha särdeles bråttom. De saktade till och med ned. De stannade däruppe, högt uppe i skyn.

Det ilsket vita ljuset övergick till ett mer orangefärgat. Samtidigt började de vrida sig i endrätt uppåt.

-Gungar de inte, sade Walther. Eller ser jag i syne?

-Då gör jag det också, replikerade Dana.

De övergick till en helt röd lys-ter. Det såg ut som om de ville hälsa. Kanske till farväl. Därpå accelererade de våldsamt och försvann upp mot stjärnhavet.

Åtminstone jag var skakis och höll hårt om Brittans liv. Kanske för hårt, som Dana hade gjort med mig. Hon kved, men sade inget om det!

-Vad skall det bli av mänsklighe-

Och vet ni vad? Det håller jag fullständigt med om!

Anders G. Magnusson

Jag utmanar all världens vetenskap!

Björn Bengtsson utmanar all världens vetenskap att försöka **bevisa** hans problem.

"Det måste finnas någon som kan hjälpa mig att bevisa det som har hänt," säger han.

Samtidigt vet han med bestämdhet **vad** som hänt.

Han berättar här sitt livsöde för mig:

UFO-INTRESSERAD

Jag har sedan många år varit intresserad av UFOs, så det har varit naturligt att läsa en massa litteratur i ämnet. Under början av 70-talet läste jag en annons i dagspressen. Jag vill minnas att det var DN. Där stod att om man var UFO-intresserad så kunde man skicka efter ett antal UFO-skrifter från Danmark.

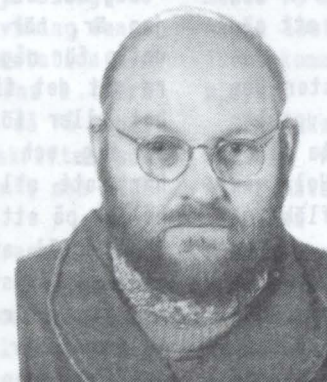
Sagt och gjort. När jag fick

skrifterna så fanns där en text som skulle vara nedskriven av ett medium. På telepatisk väg hade mediet fått meddelanden om vår framtid, från en rymdgud vid namn **ORTHON**.

Enär detta intresserade mig föga, lade jag ej innehållet på minnet så noga. Men där stod att rymdmänniskor kunde ge

mutationer till oss jordmänniskor. Mutationerna skulle ge telepatisk kontakt med dem och samtidigt frambringa ett kosmiskt medvetande.

I denna text fanns på ett ställe en information som inte rörde den just nämnda mutationen. Där stod att en del människor skulle få en mutation som gav en enorm kraft, ett slags radioaktiv, men ofarlig kraft. Det skulle kännas i solar plexus.

* * *

SAF-BULLETIN

Tidning för medlemmar i SOLNA ASTRONOMISKA FÖRENING. Innehåller artiklar om astronomi, ufo, mystik, parapsykologi, arkeologi, forntid mm. Medlemskap 125:- juniorer och pensionärer 75:-.

Beställ provex. Kr 10:--.
Postgiro 475522-9.

Solna Astronomiska Förening
Box 2238, S-171 02 SOLNA

Man fick inte pressa kraften för hårt, ty då skulle säkringarna gå. Denna mutation skulle syfta till dematerialisering och till sist teleportation. Jag tyckte inte detta var av intresse just då, så jag slängde bort dessa religionsinriktade skrifter.

DENNA SISTNÄMNDNA MUTATION HAR JAG FÅTT!

ÖVERHETTNING

Under de 17 år, som det här har pågått har jag inte blivit trodd en endaste gång. Jag har skickat 100-tals med kassettband till olika instanser för att få någon intresserad av mitt problem. För problem har det varit, lita på det! Jag kan t.ex. inte läsa eller skriva mer än 5-10 sekunder innan jag får en överhettning i min kropp. Samma sak gäller när jag försöker titta på TV. Det har med mönster på näthinna att göra.

Så fort det blir ett mönster som bränns in på näthinna, så uppstår dessa problem. Jag måste hela tiden kyla mina ögon med fläktar. Hela min lägenhet är fylld med dessa fläktar. När jag går ut har jag med mig en bärbar liten fläkt. Ni kanske kan förstå hur folk reagerar när jag kommer med min fläkt. Många undrar: varför har du en fläkt? Och när jag försöker förklara så vänder de och försvinner, eller skrattar. Inte många har lyssnat till punkt!

SKICKAR BAND I STÄLLET

Min räddning har varit en bandspelare som jag talar in mitt 'brev' på. Jag har sänt 100-tals kassetter till olika föreningar, sjukhus, myndigheter etc., men aldrig fått något svar. De tror mig helt enkelt inte. Många kanske inte ens lyssnar på

'bandbrevet'.

TÅL INTE SYNTETMATERIAL

När jag försökt komma in på sjukhus för andra, vanliga åkommor så har läkare och annan personal helt ignorerat mina önskemål. Jag kan helt enkelt inte ligga på en madrass av syntetmaterial. Detta medför att jag inte kan läggas in för operation eller enklaste provtagning när det gäller helt vanliga åkommor. Samma sak med kläder. Jag har från och till haft hemhjälp, och även där finns stora problem. På grund av vad som hänt mig, så tror kommunen att jag är farlig eller...jag vet inte vad de tror. Faktum är att de vägrar komma ensamma till mig. De är nu alltid minst två biträden, manliga om sådana finns tillgängliga.

MUTATIONEN

Jag har alltid fått höra hur galen jag är, när jag försöker förklara detta för någon. Jag tror inte längre att det finns någon medmänsklighet eller förståelse. Folk trampar på mig och varandra, så ofta och hårt att all min tro på människor håller på att ta slut.

Jag vill att människor skall tro på mig. Visst förstår jag att det kan vara svårt, men man kan inte döma människor utan att veta sanningen. Om någon påstår att jag ljugar, så vill jag kunna bevisa att jag inte gör det. Därför vill jag ha hjälp med att kunna identifiera den oerhörda kraft som nu bor i mig.

Mutationen började som en punktmarkering i pannan. Det värkte och kändes lite konstigt. Med tiden blev det värre och sedan tog det plötsligt slut. Nu började jag känna av kraften i min kropp. Den kändes hela tiden, men tydligast när jag läste,

skrev eller t.ex. tittade på TV. Den känns även nu, men med en annan struktur.

Kraften är så oerhörd och så svår-förklarlig att jag inte finner ord att på ett förståeligt sätt beskriva hur den känns. Kanske ni förstår om jag säger att det känns som om smält metall flyter i mina ådror. Det är det närmaste jag kan komma till förklaring. Det här är ingen psykisk sjukdom. Det är verklighet. Jag vet vad som har hänt mig.

BLIND I FLERA ÅR

Till en början förstod jag inte vad som hänt mig, men efterhand började jag dra paralleller med den skrift jag läst och skickat efter från Danmark. Allting började stämma. Jag letade fram adressen till de danska skrifterna och skickade efter nya exemplar. Jag hade ju slängt de första. Men till min förvåning fanns nu inte ett ord om den mutation som var omtalad mellan raderna i förra exemplaret. Jag försökte då få tag i den äldre upplagan av skriften som hette "Rösten från himlen", men utan lyckat resultat.

Jag fick nu allt svårare att se och började så smått bli känslig för ljus. Mina ögon värkte och brände i dagsljus. Jag blev till slut helt blind. I flera år var jag helt blind och fick då förtidspension och hemhjälp för att klara de dagliga sysslorna. Jag genomgick ett h.....e. När så synen började komma tillbaka kunde jag till en början inte använda synen i fullt dagsljus.

Jag var tvungen att skärma för mina fönster med svarta plastsäckar för att kunna leva ett drägligt liv hemma. Jag fick köpa fläktar som kylde ögonen och kasta alla synteti-

ska madrasser, kläder, osv.

ENSAM UTAN NORMAL KONTAKT

Mitt liv blev en mardröm. Jag sitter nu här instängd i min lägenhet, ensam och utan någon som tror på mig, eller ens vill försöka. Jag lever fortfarande tack vare min mor, som ännu lever men är väldigt gammal. Utan hennes stöd och gemenskap skulle jag troligtvis inte ha orkat så länge som jag har. Nu är jag orolig för vad som skall hända den dag hon försvinner ifrån mig. Mitt enda stöd faller då.

SÖKER FÖRTIVLAT HJÄLP

Givetvis vill jag kunna bevisa detta problem, men vem kommer att tro mig och ta mitt livsöde på allvar. Jag har försökt att i 17-18 år övertyga människor om min situation, men det verkar totalt hopplöst. Jag måste få min situation bevisad genom något instrument eller liknande. Då först kommer människor att ta mig på allvar.

Människan kan inte än så länge acceptera fakta som inte kan vägas eller mätas. Så enkelt är det!

Skicka mig gärna ett band genom UFO-Information om ni har någon som helst idé om vad eller vem som skulle kunna hjälpa mig. Eller kanske någon annan har samma problem? Tack för ordet!

Kjell

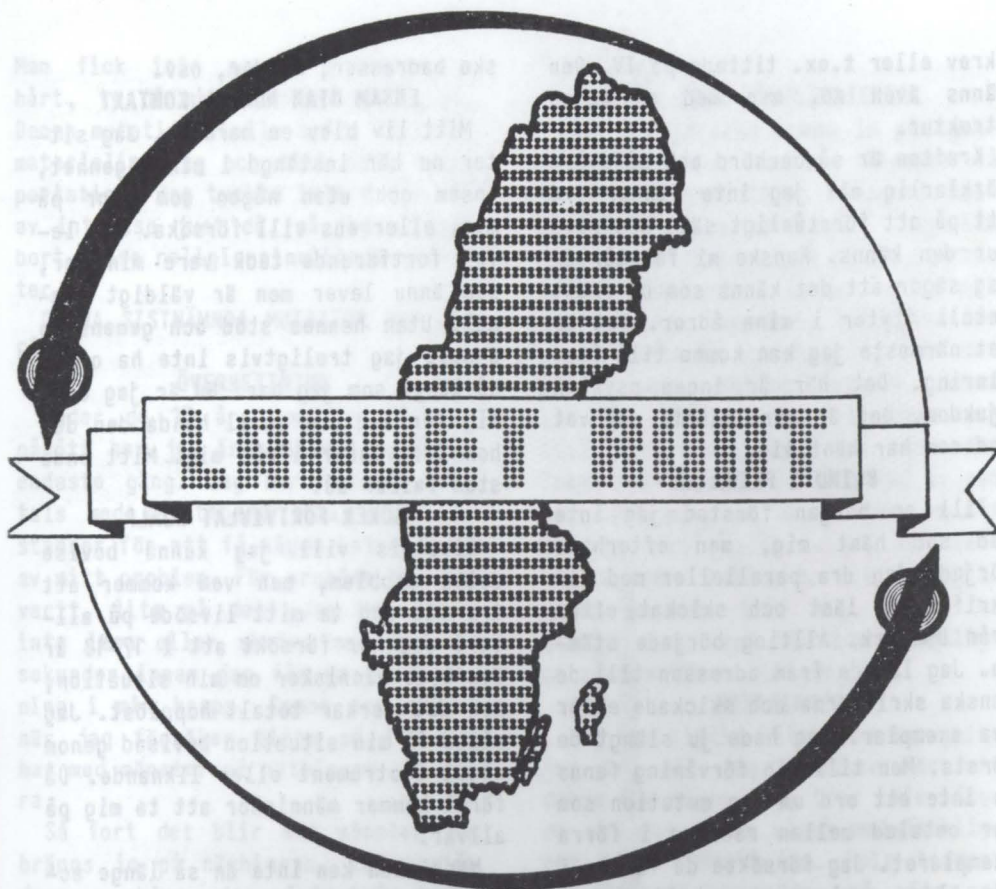
HAR DU HAFT NÅGON

UFO-UPPLEVELSE ?

Kontakta då UFO-Information

Box 9109

580 09 Linköping

LYSANDE VARELSE

1988-11-24
EFTER KL 21

Rune Asplund, 50 år, bor ensam i Dövikens tre mil från Bräcke i Jämtland. Hans lilla gård ligger nära vägen mellan två skogsområden med 400 meter till närmsta granne. Den 24 november 1988 satt han hemma vid köksbordet och drack en kopp kaffe när något mycket underligt inträffade.

Klockan hade hunnit bli efter 21 på kvällen och utanför hans stuga lystes gården upp av den 24 timmar gamla fullmånen. Någon snö fanns inte på marken som var täckt av blankis.

-Jag satt vid köksbordet intill fönstret då jag kastade en blick ut, berättar Rune Asplund som fick se något som gjorde att han nästan inte kunde tro sina ögon.

Ute på gården, sex meter från fönstret, stod en människoliknande varelse bredbrent med armarna ut ifrån kroppen. Varelsen hade en grodmansliknande dräkt i silver eller aluminium som täckte hela kroppen. Dräkten lyste som av en reflex men Rune hävdar bestämt att det inte var månen som orsakade detta utan att ljuset kom från dräkten själv.

-Vad är det? tänkte jag, säger Rune Asplund. Jag satt och tittade på varelsen genom rutan i en halv minut

men kunde inte se några detaljer. Inget ansikte eller något annat. Det var som om ansiktet var täckt av ett visir.

Medan Rune Asplund iakttog besökaren kunde han se hur denne sakta vaggade i sidled. Han kunde också konstatera att dräkten verkade vara gjord i ett stycke. Efter en stund reste sig Rune och ställde sig vid bordsändan för att se bättre innan han gick ut till hallen för att fortsätta ut på bron.

-När jag öppnade innerdörren såg jag varelsen genom ytterdörrens fönster. Men när jag öppnade också den var han borta.

När varelsen försvann hade det hunnit gå över en minut sedan Rune upptäckte den. Ute på gården var det tomt. Inte ett spår fanns att se. En bit bort skällde Rune Asplunds tre hundar (två stövare och en jämthund) på samma sätt som när gården får besök av främmande människor. Någon ting verkade ha stört dem denna vinterkväll.

-Själv hörde jag aldrig något ljud från varelsen men hundarna måste ha gjort det. De skällde som bara den.

Norrbotten-Kuriren, 22 april -89.

LJUSFENOMEN I ANEBY

1989-02-04
STRAX INNAN MIDNATT

Strax innan klockan 24 på lördagskvällen uppmärksammades ett starkt lysande eldklot som på låg höjd och med hög hastighet passerade i riktningen söder-norr. Ljusskenet varade under ett par sekunder.

-Hela köket lystes upp, berättar en av våra sagesmän. Det var som om det varit en strålkastare riktad

rakt in genom fönstret. Jag har då aldrig sett något liknande förut.

Att det skulle rört sig om någon fyrverkeripjäs, anser vittnena som helt uteslutet. En dylik betar sig inte på så sätt och har heller inte så intensivt ljus.

UFO ÖVER NORA?

1989-02-15
KL 17.50

På Onsdagskvällen upptäckte norrapensionären Harry Gustavsson ett UFO över Nora. Det flög på ca 8.000 meters höjd i nordvästlig riktning. Observationen gjordes klockan 17.50. I Hagfors i Värmland observerades samma, eller ett liknande föremål, klockan 18.

-Det var inget flygplan, dem känner jag igen. Det här var en cigarrformad farkost, utan lanternor och vingar, men med ett starkt ljus i den bakre delen.

Harry Gustavsson är medlem i riksföreningen UFO-luftrumsbevakning. Han är övertygad om att vi då och då får påhälsning från yttre rymden. Han har själv gjort ett 40-tal observationer de senaste 24 åren.

Nerikes Allehanda, 17 feb. -89.

UFO släckte skoterlyset?

1989-03-11
STRAX EFTER KL 23

Arjeplog. Var det ett UFO som Kjell Pettersson och Carina Dahlberg från Skellefteå såg på lördagskvällen mellan Bäverholmen och Adolfström när de körde skoter på Laisälven.

-Något konstigt var det i alla fall, säger Kjell.

Kjell och Carina lämnade Bäverhol-

men strax efter klockan 23 på lördagkvällen för att köra snöskoter till Adolfström. Efter bara en kort bit fick de se ett rött eldklot på himlen. Stort som en fotboll.

I samma veva som klotet tändes slocknade skoterlyset.

-Jag tänkte att det var något glapp, stannade och kollade kablarna. Skotern gick fortfarande, berättar Kjell.

-Men jag hittade inget fel. Vi satte oss då och tittade på eldklotet som syntes i söder. Efter en minut slocknade det och då tändes skoterlyset.

Kjell och Carina fortsatte, men eldklotet tändes åter. Nu var det knallgult, som en sol. Det lyste säkert en minut den här gången också.

-Nog var det konstigt, och varför slocknade skoterlyset, undrar Kjell. Piteå Tidning, 13 mars -89.

MYSTISKT LJUS PÅ NATTHIMLEN

1989-03-16

STRAX INNAN MIDNATT

MELLAN HALMSTAD OCH OSKARSTRÖM

Strax innan midnatt på torsdagkvällen såg en man från Värnamo ett flygande föremål som pulserade ett starkt vitt ljus. Det skedde i närheten av TV-masten mellan Halmstad och Oskarström.

Mannen kom körande från Halmstad då han såg det trettio meter långa föremålet. Han stannade bilen och vevade ner rutan men hörde inget. Farkosten rörde sig helt ljudlöst.

Mannen beskriver det pulserande ljuset som mycket starkt. Han säger

sig själv inte vara övertygad om att det var ett UFO, men kan inte se någon annan förklaring till det han såg.

Efter en dryg minut försvann den flygande farkosten. Mannen gick då ut ur bilen och kunde ytterligare en stund se det starka skenet.

Hallandsposten, 20 mars -89.

RIMMÖKVINNA SÅG GLÄNSANDE FÖREMÅL

1989-03-29

KL 22.30

S:t ANNA SKÄRGÅRD

Vad var det som kom från rymden och uppenbarade sig för en kvinna på Stora Rimmö i S:t Anna skärgård för drygt en vecka sedan. Vare sig flygvapnets eller SMHI:s företrädare har någon förklaring. Kvinnan är fortfarande chockad av upplevelsen.

Händelsen inträffade den 29 mars klockan 22.30 på kvällen. Solen hade gått ned för länge sedan och månen hade inte gått upp. Två flygplan med sina strålkastare var synliga.

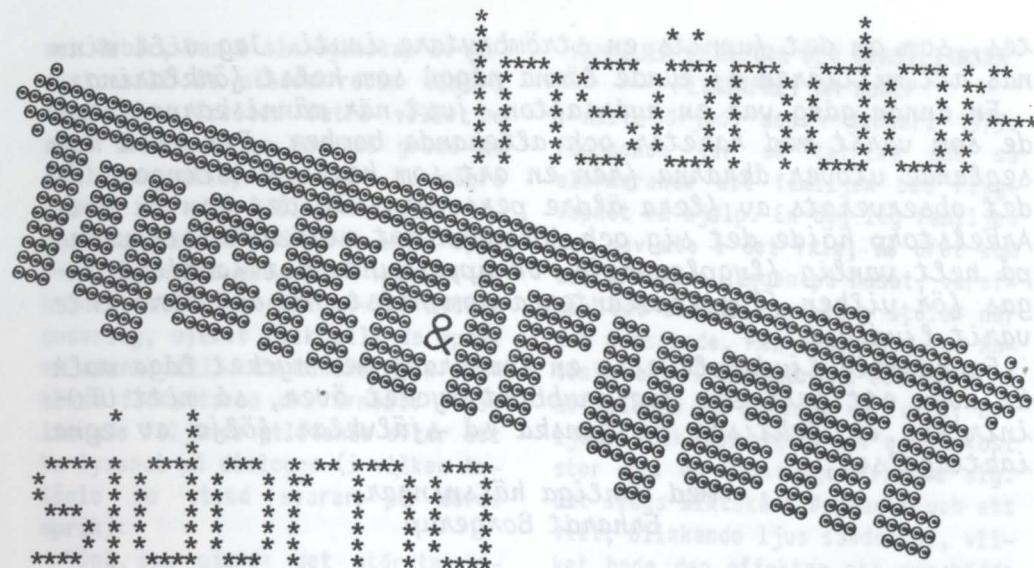
Då kom det väldiga guldgula föremålet singlande genom luften. Det var två meter brett och mellan sex och tio meter långt och det glänste av färger som mest påminner om en krokus.

-Jag blev dödsförskräckt, berättar kvinnan, som dock vill vara anonym. Några fantasier är det inte, säger hon bestämt.

Från F 13 uppges det att det inte kan ha med flygplanen att göra och meteorolog Curre Melin kan heller inte bringa någon klarhet.

Norrköpings Tidn., 4 april -89

Sammanställning: Kjell Thörnlund & Sören Andersson

Arkelstorp, 15/6 -89

Hej!

Mitt stora intresse för UFO-frågan leder tillbaka till en upplevelse jag själv fick erfara i 10-årsåldern. Det var säkerligen på vårvintern 42-43, således före både 'spökraketerna' och Kenneth Arnolds observation.

Jag, min storasyster och en finsk flicka, som bodde som krigsbarn hos ortens radiohandlare, var nere på Oppmannasjöns is och äkte skridskor. Solen stod mycket lågt och det var en lördagkväll. Tyvärr förstod man inte att anteckna tid och datum.

Jag hade satt mig att vila på en eka, som var uppdragen vid strandkanten, då jag träffades av en kraftig ljusreflex som kom norrifrån. Ingenting syntes förrän föremålet åter tydligt vände sin mycket blanka sida mot solen. Detta upprepades flera gånger i stil med 'fallande lövet'.

Grefen var säkerligen på stor höjd och för mitt synfält ej större än en ärtä på armlängds avstånd. Tjejerna äkte och lekte på isen och märkte inget. När det 'dalat' ned bakom trädtopparna, som skymde långt bort, återkom det ej.

Alla flygplan var vid denna tid mörkt camouflagemålade, ej ljudlösa och ej runda till formen, varför jag som liten kille inte förstod någonting. Ej så märkligt, tycker jag nu....

Senare i livet har jag vid flera tillfällen observerat dessa s.k. eldklot, bland annat ett som stod stilla över skjutfältet i Ravlunda och fick uppleva hur detta plötsligt släck-

tes, som om det funnits en strömbrytare inuti. Jag vill minnas att militären ej kunde lämna någon som helst förklaring.

En annan gång var en nyårsafton, just när människorna firade som värst med raketer och allehanda bomber. Ett klot kom seglande utöver åkrarna från en ort som heter Knislinge, där det observerats av flera äldre personer. När det kom in över Arkelstorp höjde det sig och försvann mot staden Kristianstad på helt vanlig flygplanshöjd. Däruppe kunde det faktiskt tagas för vilken flygplanslanterna som helst, om det bara inte varit ljudlöst....

Egendomlig ljudupplevelse en sommardag med mycket låga moln är även ett fall som jag grubblat mycket över, så mitt UFO-intresse är faktiskt en ganska så självklar följd av egna iakttagelser.

Med vänliga hälsningar,
Erhardt Borgerup

..-----..

Fallet Antonio Alves Ferreira

-Fysiska upplevelser och elva påstådda turer till en främmande värld-
av Irene Granchi

FÖRUTOM ATT HA VARIT NÄRVARANDE VID SKAPANDET AV EN PERFEKT DUBBELGÅNGARE AV HONOM SJÄLV (HANS FAMILJ UPPTÄCKTE DETTA FAKTUM ENDAST TACK VARE ETT ÅRR PÅ DEN ENA AV HANS FOTSULOR SAMT EN FEMFALDIG ÖKNING AV KROPPSVIKTEN!) PÅ EN PLANET SOM HAN REDAN BESÜKT ELVA GÅNGER, HAR MARANHÃO-BON ANTÔNIO ALVES FERREIRA UTVECKLAT FÖRMÅGAN ATT PÅVERKA METALLER, I LIKHET MED DEN ANDRA BRASILIANAREN THOMAZ GREEN FRÅN MINAS GERAIS, OCH SOM URI GELLER. DETTA ÅR ETT AV DE MEST ANMÄRKNINGSVÄRDA FALLEN AV FYSISKA UPPELVELSER MED 'UTOMJORDISKA VARELSER', OMFATTANDE UTBYTE AV GÄVOR - HELA BALETTEN! (ANTÔNIO FICK EN PISTOL SOM HELT FÖRINTADE ETT MANGOTRÄD I SIN TRÄDGÅRD MED ETT ENDA SKOTT.)

Var för sig är de olika fasetterna i detta fall imponerande. I kombination utgör de emellertid något nytt i UFO-login.

Antônio Alves Ferreira, född i São Luis (Staten Maranhão, nordöstra Brasilien) är nu 19 år gammal (19812). Han uppger att han hade sin första direkta tredjegradskontakt år 1975, när han såg ett stort UFO dyka upp i närheten av hans hem och ome-

delbart efter detta hade han sitt första möte med 'Riaus' och 'Telione', vilka senare skulle bli hans vänner.

Dr. José de Freitas Dutra besökte mig i augusti förra året och hade med sig en ljudbandsinspelning av ett samtal mellan Antônio och en förmodad 'utomjordisk varelse'. Han lämnade mig också flera andra detaljer om ynglingen vars familj, fattig

men ärbar, han i sin egenskap av juriskonsult åt staden redan känt i flera år. Freitas Dutra ville ha mitt utlåtande om det på grund av att han själv, utan att ha några tvivel när det gäller Antônio's ärlighet, önskade säkra ett antal uppfattningar om den andra rösten på bandet, vilken verkligen lät mycket underlig, mycket olik alla de språk vi känner till. En läkare, den välkände författaren dr. Ernesto Bono, lämnade följande utlåtande efter att ha lyssnat på dialogen (i vilken Antônio en stund svarar på deras språk):

"Det som gjorde det största intrycket på mig var frambringandet av rösten, vilken inte verkar komma från struphuvudet, utan är liksom "knastrande" och bryter ut från röstsprungan...och jag slogs också av moduleringen av rösten, nästan utan variation, vilket fick mig att tänka på en robot."

Men när jag (I.G.) i september förra året personligen träffade Antônio, försäkrade han mig att hans vänner inte var några robotar, utan fysiska varelser, precis som UFO:n var fysiska ting som uppträdde i vår dimension och svävade ovanför hans hus, varvid de efterlämnade märken i väggarna. Fysiska var även, enligt Antônio, de färder han påstod sig ha gjort till deras planet, vars namn ej avslöjats för oss.

Hans första tur föregicks av en serie fenomen, däribland utsändningen av ljusstrålar, förintandet av ett acajouträd av ett UFO, fysiologiska effekter (hans ögon blev inflammationerade av ljusintensiteten) och märken på marken och på husets väggar.

FAMILJEN FERREIRA BER BRASILIANSKA FLYGVAPNET OM HJÄLP

Allt började den 4 januari 1975. Fenomenen var så talrika och så alarmerande att familjen bad Flygvapnet om hjälp. En dag låg familjen och sov ute i det fria, då UFO:t kom och träffade väggen på huset, varefter det brände upp några stolar när det passerade. Men nästa dag var Antônio ute i trädgården och höll på att plocka ut en tagg ur foten, när ljuset dök upp igen och en farkost stor som en Volkswagen visade sig. Ett slags siktskåra öppnades och ett vitt, blinkande ljus sändes ut, vilket hade den effekten att den höjde hans kroppstemperatur.

I sin lantliga dialekt säger Antônio: "Mina ögon verkade dras ut". En lejdare sänkte sig mot marken, och en varelse och sedan en annan varelse. Antônio försökte röra sig, men var oförmögen att göra så. Slutligen togs han ombord på skivan, han vet inte hur, och en dörr stängdes bakom honom, medan han verkade åka uppåt i en hiss. Han blev förskräckt inför sina kidnappares utseende, vilka bar masker.

ELVA BESÖK PÅ "DEN OKÄNDA PLANETEN"

De anlände till en för honom okänd plats och gick ut ur farkosten. Där fanns en stor folkmassa som väntade på dem. De gick in i en halvklotformad byggnad, som en vit boll, och därinne, i mitten av ett rum, satt en annan varelse. Denna varelse inledde ett samtal riktat mot Antônio, vilken inte begrep ett dugg och detta verkade irritera hans utfrågare. Men plötsligt - och Antônio vet inte hur han skall förklara det - började han förstå och började svara på de

frågor som ställdes honom. Dessa frågor inbegrep följande: "Vilken funktion hade jordmänniskorna? Vad kallades bilarna, och vilken hastighet hade de?" De frågade också om flygplan drevs med bensin och vilken sorts mat vi åt. Mycket primitiva frågor - låt oss erkänna det! - elementära - och inte alls hemmahörande hos varelser som uppvisar en teknologi som är så överlägsen vår!

En viss indikation om denna teknologi och denna deras kunskap illustreras genom ett senare agerande av deras 'ledare' (som Antônio vid ett senare tillfälle fick veta kallade sig 'Croris'), ty denne sköt plötsligt fram en hand - som hittills hållits gömd bakom ryggen - och slog till ynglingen i bröstet med knuten näve. Från och med denna dag, när Antônio kommer att kontaktas av dem på ett eller annat sätt, dyker en röd fläck upp på samma ställe på bröstet.

Under den första turen var Antônio borta från hemmet från kl 09.00 och nästan fram till middagstid, och ingen i familjen märkte hans bortovaro. Under tre dagar därefter hade han ingen aptit och åt ingenting. Omedelbart efter sin hemkomst började han också göra teckningar - han som aldrig tecknat något i hela sitt liv.

Antônio gjorde flera teckningar, alla mycket detaljrika, somliga i färg. Det var bilder på varelserna, deras farkoster, både interiör och exteriör, samt ytterst noggranna detaljskisser på deras laboratorier och avbildningar av deras stjärnkartor. Det fanns två stjärnkartor och han förklarade att dessa inte hade ritats av honom, utan av hans utom-

jordiska vänner, fastän dessa använt sig av hans material, hans papper och hans blå och röda tuschpennor. Det enda han gjort var att sätta dit svarta prickar på papperet, efter deras anvisningar, kanske för att utvisa stjärnor.

Jag frågade honom om det fysiska utseendet hos hans vänner. Han sade att de var mörkhyade (morenos), med ganska stora näsor och tunna läppar. Han lade aldrig märke till om de hade några tänder. De hade smala, spetsiga öron, djupliggande ögon av orientalisk form, tjocka ögonbryn, välvda pannor, tätt hår som var fint som dun. De bar i regel hjälmar som var blå och metalliska (Fig.2).

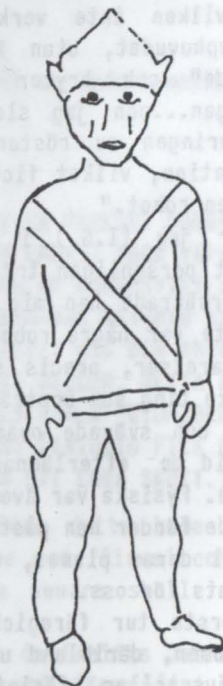

FIG.2. EN AV TRE SKISSER PÅ VARELSERNA.

Deras uniformer - i en grön nyans, "som det gröna i brasilianska flag-

gan" - hade ett dubbelt band tvärs över bröstet och ett brett vitt bälte med en blinkande röd lampa i mitten. Alla varelser verkade vara av samma ursprung, fast inte identiskt lika och bar alla likadana uniformer. Kvinnorna, som inte bar dessa vita band tvärs över bröstet, hade bröst och längre hår, och bar inga hjälmar. Hjälmen, använd som mask, hjälper dem att förstå vårt språk och att vistas i vår atmosfär, som är varmare än deras

Inte under någon av sina turer - elva allt som allt - till deras bas, avslöjade hans vänner dess exakta läge och än mindre dess namn, utan uppgav endast att de bodde "mellan planeter". Detta skulle kunna betyda att de till och med bor på en Rymdplattform eller (och detta skulle göra historien ännu mer komplicerad) att deras hem helt enkelt finns någonstans i vårt eget fysiska rike. Någon plats som vi aldrig har besökt. Kan Antônio, utan att ha varit medveten om det, i medvetenhet tillstånd förts till en holografisk värld, liksom en tredimensionell filmduk, där han ficks att tro att han i all ärlighet fortfarande vistades i vår verklighet? Själv avvisar han helt denna tanke.

Även om denna spekulation i viss utsträckning likviderar de tvivel som kastats upp i detta fall, hur är det då möjligt att förklara hans snabba inläring av det främmande språket - tala och läsa det - språket vars namn ej heller avslöjats?

Under sin första tur, vilken gjordes år 1975, fördes Antônio inför 'Croris', vilken omgiven av en massa varelser som liknade honom själv, började tala till honom på sitt eget

språk. Då han uppdagade att Antônio inte förstod ett dyft och ej svarade på hans frågor, visade ledaren tecken på irritation och så plötsligt började Antônio tala på samma främmande språk, till sin förskräckelse, utan att veta hur eller varför. Samtidigt började han också förstå allting. Hur kunde något sådant vara möjligt? Våra allra modernaste datorer är fortfarande oförmögna att perfekt översätta mänskliga språk. Att inlära ett jordiskt språk kräver i regel en ganska lång studieperiod (trots de kommersiella annonser som utlovar en minskning i inlärnings-tid), och den gode Antônio, som talar en avgjort lantlig dialekt av brasiliansk portugisiska, blev ändå helt plötsligt i stånd att uttrycka sig på ett språk som helt skiljer sig från våra. Finns det möjligen något slags matris eller 'grundmodersmåls'-område någonstans i den främre delen av vår hjärna, vilket, om det stimulerades, kunde ge oss denna omedelbara förmåga?

Detta är naturligtvis inget annat än gissningar, men vi kan inte genast skyffla dessa åt sidan så länge vi inte hittat den sanna förklaringen till detta fenomen. På samma sätt som Antônio helt plötsligt lärt sig tala språket, hade han också lärt sig skriva det.

Denna process utvecklades på ett något annorlunda vis. En dag, när han satt och skrev ned några vardagliga anteckningar i en skrivbok, upptäckte han plötsligt att han inte längre skrev på portugisiska, utan skrev några helt okända tecken! Detta skriftspråk, som han nu behärskar flytande, ger upphov till ytterligare tvivel och frågeställningar, som

till exempel: vilket är dess ursprung? Vilket påminner det om bland de språk som är oss kända?

Som läsaren själv kan se från våra illustrationer (fig.6 & 7) får tecknen oss att tänka på de orientalska språken. Varför skrives i så fall orden vågrätt och inte lodrätt? * Och varför motsvarar var och en av deras bokstäver var och en av våra, och dessutom motsvarar vårt portugisiska alfabet och inte låt oss säga engelska eller tyska, vilka båda innehåller fler bokstäver än portugisiska? I ett försök att finna en förklaring skulle vi kunna tänka oss att de reducerade sitt eget alfabet i syfte att underlätta det för Antônio?

五五五五五 五五五五五

FIG.6. DEN FÖRSTA "SKRIFTEN"

五五五五五 五五五五五

FIG.7. DEN ANDRA "SKRIFTEN"

GATOR TÄCKTA MED RULLMATTOR

Så vi känner ännu ej till varifrån Antônions vänner kommer, ej heller namnet på deras språk, men Antônio har i ord och bild givit oss en redogörelse om deras städer, atmosfären och olika maskiner.

"Croris" är ledare i en stad som består av byggnader som vilar på parallelepiped grund, samt andra byggnader som är runda, i formen av kurbitsar. Gatorna är täckta med rullmattor. På denna märkliga planet kan man inte se solen: himlen är alltid övermulen och en aning mörk, som den är hos oss vid kvällsdags, och klimatet är svalt. Alla invånare

ser likadana ut - och så även deras barn. Apropos det så är deras barn "Coca-Cola-stora", som Antônio uttryckte det, varvid han pekade på en av de större s.k. "family-size"-buteljerna.

Angående deras fortplantningsmetod, så verkar hans förklaring en aning förbryllande: å ena sidan förklarar han bestämt att denna sker via äggkläckningsmaskiner: medan han å andra sidan säger att deras äktenskap endast varar tre månader. Pengar existerar ej där, och de är alla vegetarianer. Endast en djurart existerar hos dem, nämligen **ANTITOLILAI**. Av denna anledning bad de honom om exemplar av vår fauna, som de ville experimentera med, och Antônio försåg dem med - en katt, en hund och en papegoja. Dessa djur återlämnades aldrig, ty enligt vad de säger skulle dessa ej längre kunna anpassa sig till jordens klimat.

Men Antônio inte bara gav presenter, han fick också några. Vid ett tillfälle kom en ljusstråle, ca 60 cm bred, ned i höjd med hans arm, och i änden av denna fanns en liten metallstaty ca 40 cm lång, vilken föreställde en av dessa varelser. Den hade en inskription på undersidan på portugisiska. Hur denna inskription löd minns han ej, med undantag av ordet "recordação" ("minne").

Antônions familj blev mycket upprörd över synen av denna staty, vilket bottnar i ortsbefolkningens vidskepelse samt grannarnas anklagelser att det hela var ett verk av Djävulen. Han beslutade sig därför att återlämna det föremål som orsakat en sådan tvedrakt.

Han mottog även andra presenter:

två små medaljer med bilder på de främmande varelserna, utan masker, och två större medaljer, också med bilder på dem, men med masker.

Den mest farliga presenten av dem alla var en pistol (fig.4) som med ett enda skott var i stånd att förinta ett mangoträd som växte i hans trädgård. Vapnet framkallade en rök som fullständigt förintade trädet. Alla dessa saker återlämnades och Antônio har ingenting kvar som han kan visa upp.

Men besöken och kontakterna fortsätter - varannan dag under förra året, uppger han bestämt.

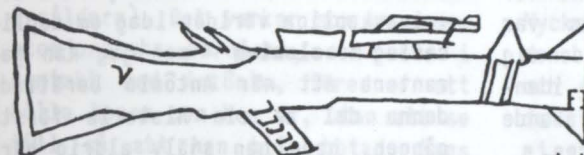

FIG.3. ETT AV VAPNEN

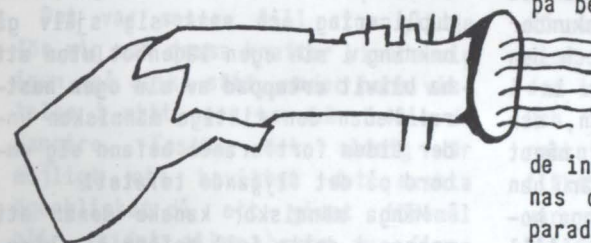

FIG.4. PISTOLEN

Under dessa påstådda turer iakttog han noga deras farkoster, och vi har t.ex. denna skiss som visar en diskusformad farkost med två golv, ett slags hiss och stolar i ett material som liknar aluminium, där allt är påvisande likt ett modus vivendi hos oss själva. Likt, men endast jämförbart med våra sofistikerade forskningscentra och elektronikindustri-

er, men inte med vårt vanliga dag-till-dag-boende (fig.1 & 5).

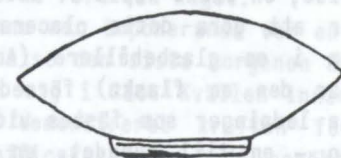

FIG.1. ANTONIOS SKISS PÅ DEN FARKOST SOM INNEHÖLL TVÅ VÅNINGAR.

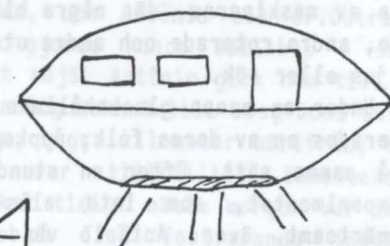

FIG.5. EN ANNAN TYP AV FARKOST.

Antônio uppger att han aldrig såg någon **säng** där, vilket är en överraskning. Han gjorde inga teckningar på bekväma fåtöljer i stil med dem

som beskrevs av Bianca och Herminio Reis (Ett annat brasilianskt tredjegradsfall).

Han fick aldrig veta något om de intima aspekterna eller varelsernas dagliga liv. Det är endast en parad av information och tekniska demonstrationer, med maskiner som liknar våra digitala data-analysatorer, oscillatorer, TV-mottagare.

TILLVERKNINGEN AV EN PERFEKT DUBBELGÅNGARE

Dessa demonstrationer uppnådde klimax i och med tillverkningen av en dubbelgångare - en s.k. cloning - och i hans redogörelse för denna. Under en av hans turer blev Antônio upplyst om att han skulle vara tvungen att stanna borta längre (en frånvaro på 36 timmar), och de vil-

le inte att hans familj skulle märka hans bortovaro. Så de tillverkade en varelse, en exakt kopia av Antônio.

För att göra detta placerade de honom i en glasbehållare (Antônio kallar den en **flaska**) försedd med olika ledningar som fästes vid hans kropp - en till huvudet, en annan till bröstet, en annan till ryggraden och ytterligare en till ena armen. Varje ledning var ansluten till en av maskinerna, där några blinkade, andra roterade och andra utsände ljus eller rök.

Under en annan glasbehållare placerades en av deras folk, uppkopplad på samma sätt. Efter en stund var experimentet, som inte alls var smärtsamt, över. Antônio vände sig om och såg sitt "alter ego" - identiskt med honom själv - fortfarande sitta under den andra behållaren.

Den senare tog sig ut och en kort stund efteråt, på en bildskärm, såg han denna "dubbelgångare" sitta vid bordet i hans hus. Några sekunder senare föll dess huvud fram och den sov. Sedan kom Antônions far in i rummet för att hämta sin son, och han märkte inte att det var något speciellt med honom. Men när han skulle lyfta upp honom och lägga honom i hängmattan, märkte fadern till sin förvåning att "pojken" blivit så tung att det var omöjligt att lyfta honom ensam, varför han var tvungen att be om hjälp! Då upptäckte modern att detta inte kunde vara hennes son, ty han saknade ett speciellt ärr på ena fotsulan. Dupliceringen hade tydligen inte varit så lyckad!

OCH NU FRÅGAR JAG MIG SJÄLV OM DE INTE HAR FULLÄNDAT SINA METODER, OCH OM DET KANSKE INTE DÅ OCH DÅ PROMENERAR ANDRA FALSKA ANTÔNIO OMRING

HÄR, ANDRA MÄNNISKOKOPIOR?

Jag vet inte huruvida läsaren kan dra sig till minnes, som jag själv, legenden om S:t Kristoffer, vars uppgift var att transportera folk från den ena sidan av en flod till den andra. Han var en stor, stark man, men en dag kom en pojke dit som bad honom bära honom över. Han bar pojken ganska lätt i början, men efter en stund började pojken bli tung - så tung att S:t Kristoffer (som ännu ej blivit något helgon!) hade ett fasligt sjå med att nå fram till den andra flodstranden **ty han hade burit Kristus!**

Det förekommer en massa prat i den vetenskapliga världen idag om duplicering - **cloning** - men jag kan garantera att när Antônio berättade denna del av sin historia första gången, hade han själv aldrig hört någon tala om en sådan teknologi. Dessutom känner jag till andra fall där en person har bevittnat en sådan duplicering och sett sig själv gå omkring i sin egen lägenhet **utan att ha blivit ertappad av sin egen hustaru!** Medan den riktiga människan under tiden fortfarande befann sig ombord på det flygande tefatet!

Många människor kanske menar att mannen i detta fall befann sig utanför sin egen kropp och betraktade den från en annan dimension. Kanske det. Men hur då förklara det bevisade faktum, i Antônions fall, att den "andra" varelsen vägde fem gånger Antônions egen vikt, samt saknade det ärr han hade på ena fotsulan?

En dag, efter det att han svalt ett litet vitt piller - vilket han så gott som "tvingats" ta - började Antônio uppvisa ovanliga krafter. Nästa dag, när han plockade upp en

sax fick han till sin förvåning uppleva hur denna bröts av och bladen ramlade isär. Samma sak hände med matbesticken, tills läkarna från São Luis, däribland dr. Remy, kom för att studera honom och tog med sig bevisen för hans märkliga makt över metallföremål.

Under en viss period var Antônio även i stånd att bota sjuka - men denna kraft användes aldrig till att förbättra hans eget tillstånd, vilket var det hos en handikappad pojke som inte kunde gå utan hjälp av kryckor. (Han har ett ben som är oanvändbart som ett resultat av poliomyelitis som han drabbats av i 2-årsåldern). Det verkar som om dessa utomjordiska varelser, som står i kontakt med Antônio, föredrar att hålla honom som han är, utan att se till så att han blir botad. Hans krafter uppträder helt slumpvis och sporadiskt och han har aldrig kunnat utnyttja dem när han så önskat.

Det var senare till stor glädje för mig att dessa krafter visade sig igen, på olika sätt, under hans vistelse i mitt eget hem här i Rio de Janeiro. Fastän det aldrig är möjligt att bevittna det exakta ögonblicket då ett givet föremål blir vridet eller bryts av, finns det i regel ett eller flera vittnen närvarande när händelsen inträffar. Vi satt t.ex. en morgon vid frukostdags vid ett cirkelrunt bord 1,15 m brett, med Antônio till höger om mig och en tom plats till vänster - i princip rakt emot varandra, alltså med bordets bredd emellan oss. En kaffesked böjde sig två gånger efter att han sagt: "Jag känner hur jag blir varm...Jag känner hetta...titta på skeden!" Han hade inte gått i

närheten av bordet innan han satte sig ned vid det, och kunde sålunda inte ha rört vid något.

Ännu mer imponerande var en annan händelse den sista morgonen han befann sig i Rio. Kvällen innan hade han demonstrerat kraften för tre sjöofficerare som hade besökt mig, en av dem sonen till general Moacyr Uchôa (i brasilianska armén). Jag hade lagt en felfri sked på TV-apparaten, och Antônio och dr. Dutra - som gjorde honom sällskap - sade just adjö. Antônio gick hem till en kvinnlig bekant till oss, Dona Catarina, några kilometer härifrån, där han var tillfälligt inneboende. Mycket tidigt nästa morgon var skeden på TV:n fortfarande intakt, och jag tänkte att jag skulle hålla den under uppsikt, men gjorde det ej. Sedan, vid 10.30-tiden, ropade mitt hembiträde upphetsat: "Kom och se vad som händer!"

Skeden låg kvar på samma plats som förut, men med handtaget fullständigt vridet, rakt bakåt, så att skeden i profil nu såg ut som en svan. Och det fanns även en annan överraskning: Jag hade en elektrisk fläkt där. Fem av dess gallertrådar var redan böjda, från ett tidigare tillfälle när Antônio hade varit närvarande i rummet. Nu var två tredjedelar av dem böjda! Hur kunde detta hända när han själv var så långt borta? Den dagen skulle jag gå och besöka honom i syfte att lämna tillbaka några av hans teckningar, och när jag träffade honom, frågade jag: "Vad gjorde du klockan halv elva denna förmiddag? Han tittade på mig med en illvillig blick och svarade: "Skeden...och fläkten."

Kunde man få bättre bevis på kraf-

ten hos dessa energier som, kanaliserade genom en mänsklig hjärna, är i stånd att verka på metaller på ett sådant avstånd? Länken mellan Antónios upprepade kontakter med sina vänner **RIAUS, TELIONE** och **CRORIS**, och den mängd förmågor som har blommat upp i denna anspråkslösa yngling - hans språkkunskaper, både i tal och skrift, hans utvecklade teckningsförmåga, plus en mängd andra krafter som endast delas av ett fåtal personer såsom Uri Geller, Matthew Manning och brasilianaren Thomaz Green Morton från Minas Gerais - alla dessa faktorer visar vägen till den typ av forskning som utredarna måste följa om de skall lyckas sondera i ursprunget, effekterna och syftet bakom dessa ytterst ovanliga händelser.

EFTERSKRIFT

Tillsammans med dr Dutra deltog

REDAKTÖRENS ANMÄRKNING

*Sra. Granchi tycks vara offer för en missuppfattning här. De flesta av alla de olika skriftspråken i Asien har **aldrig** skrivits lodrätt. Kinesiska brukade alltid skrivas lodrätt, men **behöver** inte det. Det kan faktiskt skrivas i vilken riktning som helst utan nedifrån och uppåt! Och faktum är att det verkligen tid till annan har skrivits på alla dessa sätt! I flera århundraden skrevs det lodrätt, uppifrån och nedåt, med början uppe i högra hörnet. Sedan på 20- och 30-talen skrevs det ibland vågrätt, från höger till vänster (som hebreiska, arabiska, persiska och urdu). Nu för tiden har de kinesiska kommunisterna på fastlandet infört en standard att skriva det som vi skriver våra västerländska språk, vågrätt och från vänster till höger. Men utlandskineserna i Sydostasien och på Taiwan håller i regel fast vid det gamla sättet, uppifrån och nedåt, från höger till vänster.

Vid sidan av kinesiska är det av de övriga österländska språken endast japanska och mongoliska (och det senare endast inom ett litet område, nämligen Inre Mongoliet, som fortfarande utgör en del av Kina), som skrives lodrätt, från höger till vänster. Resten av Mongoliet, Mongoliska Folkrepubliken (**BYGD NAYRAMDAKH MONGOL ARD ULS**, är en satellitstat till Sovjetunionen och skriver nu sitt språk från vänster till höger, vågrätt, med en modifierad version av det ryska, kyrilliska alfabetet).

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW, VOLUME 31, NO.2, 1986.

Antônio Alves Ferreira i ett möte som hölls i september i Belo Horizonte, som organiserats av den brasilianska studiegruppen **EMPRESO DE ESTUDIO E DIVULGAÇÕES**, där man inriktat sig på diskussionen om NK3-fall. Senare, i november, deltog han i det första UFO-symposiet i Bahia, vilket organiserats av **ASHTAR SHERAN CENTRUM FÖR EXOBIOLOGISKA STUDIER**. Vid bägge tillfällena visade publiken ett djupt intresse. Åtskilliga frågor ställdes, till vilka omedelbara och övertygande svar lämnades. (För tillfället vistas Antônio i Salvador där han undergår fysioterapi som har erbjudits honom gratis av direktören för en klinik, som ett resultat av den stora entusiasm som väcktes hos lokalbefolkningen när grabben visade upp sig där offentligt).

En samling äldre rapporter

FLYGANDE HANTEL ÖVER LOS ANGELES

Den 16 oktober 1968, en ljus, smogfri morgon, iakttog de två systrarna Rochelle och Harriet Dzik två stora runda cirklar, matt stålfärgade, vilka var förbundna med varandra via en 'stång' av synbarligen samma material. Systrarna såg med häpnad blickar hur denna anordning seglade tvärs över ett tätbefolkat område i Los Angeles. Det dubbla föremålet förflyttade sig lugnt och stilla och avgav ett högt visslande ljud, och det uppträdde som om det ägde hela luftrummet.

KÄLLA: MUFON UFO JOURNAL,
NUMBER 107, OCTOBER 1976.

STRÖMABROTT, ANTROPOID & UFO

Kvällen den 18 maj 1969 mörklade ett strömvabrott ett litet lantbrukssamhälle utanför Rising Sun, Indiana. I två timmar var mr och mrs Lester Kaisers hem utan elektricitet. Familjen Kaiser satte inget samband mellan strömvabrottet och mystiska ljus längs en närbelägen bergkam som setts under föregående veckor.

Kvällen därpå, omkring kl 19.30, promenerade Kaisers son, George, över gårdsplanen på väg till en traktor, då han överraskades av att se en kuslig figur som stod ca 8 m bort.

"Jag iakttog den i omkring två minuter innan den fick syn på mig," sade unge Kaiser senare. "Den stod någorlunda upprätt men var framåtböjd från omkring mitten av ryggen, med armar som var ungefär lika långa som hos en vanlig människa. Jag

skulle vilja säga att den var omkring 170 cm lång och hade en mycket muskulös kroppsbyggnad. Huvudet vilade direkt på skuldrorna och ansiktet var svart med hår som stack ut i nacken; den hade ögon som satt tätt intill varandra och en mycket låg panna. Den var täckt av hår med undantag av händernas baksidor och ansiktet. Händerna såg ut som vanliga händer, inga klor."

När Kaiser, som stått fastnaglad vid marken, råkade röra sig, lät varelsen utstöta "ett märkligt grymtande läte", varefter den vände runt, hoppade över ett dike och med hög fart sprang nedför vägen och försvann. Forskare, som senare anlände till platsen, gjorde gipsavgjutningar av fotavtryck som hittats i jorden nära diket. Dessa avgjutningar uppvisar tre tår plus en stortå.

Följande kväll, omkring kl 22.15, iakttog grannen, Charles Rolfig ett glödande grönvitt föremål i åtta minuter när det manövrerade på himlen ovanför sig.

Ett strömvabrott, en antropoid och ett UFO under tre efter varandra följande kvällar. En verkligen intressant tillfällighet, eller hur?

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW,
VOL.19, NO.1, JAN.-FEB. -73

USO UTANFÖR PAPUAS KUST

En natt i april månad 1970 sågs ett märkligt undervattensföremål av Mr Albert Robins, affärsföreståndare i Rabaraba, Milne Bay-distriktet. Han färdades i en liten motorbåt från Rabaraba till Cape Vogel, ca en timmes färd norr om Rabaraba i Goo-

denough Bays vatten. Klockan var omkring 02.00 och natten var klar. Havet var förhållandevis lugnt. Det fanns fem papuanska besättningsmedlemmar ombord som också bevittnade föremålet.

Ett starkt ljus framträdde under vattenytan på styrbord sida och ett stort och starkt upplyst föremål höjde sig sakta upp över vattenytan: det såg ut som om tre fjärdedelar av det befann sig under ytan. Mr Robins uppskattade dess längd till omkring 24 meter. Dess bredd och tjocklek var svår att uppskatta på grund av dess nedsänkta del, men det bör ha varit åtminstone fyra ggr så långt som det var brett (och högt). Det var cigarrformat med spetsiga ändar; översidan var något tillplattad. Han såg inga ytdetaljer eller några oregelbundenheter eller utskjutande delar. Föremålet var självlysande, bländande skarpt så att det gjorde ont i ögonen att titta på det.

Det färdades med exakt samma hastighet som motorbåten, dvs 7 knop, och följde denna i fyra minuter. Mr Robins och hela den papuanska besättningen var minst sagt skräckslagna och försökte skaka av sig föremålet genom att sätta kurs mot hamn, men föremålet gjorde detsamma och följde dem obevekligt på ett avstånd av ca 6 meter från båten på styrbord sida. De svängde runt två gånger innan de lyckades bli av med det. Besättningen skrek av förvåning och skräck, men vid sidan av detta och havets ljud hörde de inget ljud från föremålet, vilket verkade vara fullkomligt ljudlöst.

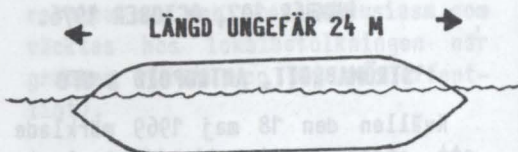
Föremålet började sedan helt plötsligt dyka och försvinna i djupet. Sjömännen svängde omedelbart

runt och körde med högsta hastighet tillbaka till Rabaraba och gav sig inte ut igen förrän på dagen.

Folket kände till detta föremål och kallade det "ett flytande rev". De sade att det ofta dök upp här och där över hela Goodenough Bay. Det har tydligen setts både utanför Cape Vogel som från Dogura i Bartle Bay. Det har tidigare observerats utanför Rabaraba av Mr Otto Adler.

Jag har personligen intervjuat Mr Robins och han har fyllt i ett frågeformulär från vilket jag hämtat denna information. Jag har känt Mr Robins i fem år och kan gå i god för hans pålitlighet.

Pastor E.G.Crutwell

SKISSEN VISAR DET DELVIS NEDSÄNKTA FÖREMÅL SOM OBSERVERADES AV MR ROBINS

KÄLLA: FLYING SAUCER REVIEW, VOL.18, NO.3, MAY-JUNE 1972

TRIANGEL & SKIVA

TIMOŠKA OD KRAJNA, JUGOSLAVIEN.

Dagstidningen **NOVOSTI** av den 11 okt. 1971 innehöll följande notis:

Folk boende i Timoška od Krajna (50 km sydost om Belgrad) såg två UFOs kl 17.30 av vilka det ena var triangelformat och även motsvarade beskrivningar på andra föremål som setts från olika platser de senaste dagarna. Det andra liknade en skiva, typisk för det 'klassiska' flygande tefatet.

KÄLLA: UFOs FROM BEHIND THE IRON CURTAIN, av I. Hobana & J. Weverbergh

På nästa sida kan du se priserna.

0353

UFO AKTUELLT

BOX 175

733 00 SALA

FINNS ATT BESTÄLLA

Klisterdekal	5 kr
Provexemplar UFO-Information	10 kr
Fyrfärgsposter (se baksida nr 3-4 86)	10 kr
Handlingsprogram	30 kr
Jubileumsnummer (1969-1979)	35 kr
T-shirt (vit med rött emblem)	
Ange storlek S, M, L, XL	65 kr
Äldre årgång UI - pris beroende på årgång	
Rapportformulär (gratis) Ange antal	

Rekvirera genom att skriva in belopp och artikel på postgiro 483 6425-1

Glöm ej namn och adress!

POSTTIDNING

UFO-INFORMATION

Box 9109,
580 09 Linköping